

De Openbaring van Jezus Christus – Het getal zeven

Het derde wee en de opkomst van het zevende koninkrijk: de profetische betekenis van de zondagswet

Jeff Pippenger
2023-10-29

In hoofdstuk elf van Openbaring worden de twee getuigen ten hemel opgeheven als een banier in „hetzelfde uur” waarin een „tiende deel van de stad” valt. In dat uur is het „tweede wee voorbij; en zie, het derde wee komt spoedig.” De islam is de zevende bazuin en het derde wee dat komt in het „uur” van de „aardbeving” van de zondagswet.

En zij hoorden een luide stem uit de hemel tot hen zeggen: Kom hier omhoog. En zij voeren op naar de hemel in een wolk; en hun vijanden aanschouwden hen. En in datzelfde uur geschiedde er een grote aardbeving, en het tiende deel van de stad viel, en in de aardbeving werden zeven duizend mensen gedood; en de overigen werden bevreesd en gaven heerlijkheid aan de God des hemels. Het tweede wee is voorbij; en zie, het derde wee komt spoedig. En de zevende engel bazuinde; en er klonken luide stemmen in de hemel, die zeiden: De koninkrijken van deze wereld zijn geworden van onze Heere en van Zijn Christus; en Hij zal regeren in alle eeuwigheid. En de vierentwintig ouderlingen, die voor God op hun tronen gezeten waren, vielen op hun aangezicht en aanbaden God, zeggende: Wij danken U, o Heere God, Almachtige, Die is, en Die was, en Die komen zal; omdat Gij Uw grote kracht tot U genomen hebt en als Koning hebt geheerst. En de volken waren toornig geworden, en Uw toorn is gekomen, en de tijd van de doden om geoordeeld te worden, en om het loon te geven aan Uw dienstknechten, de profeten, en aan de heiligen, en aan hen die Uw Naam vrezen, kleinen en groten; en om hen te verderven die de aarde verderven. En de tempel Gods werd geopend in de hemel, en in Zijn tempel werd de ark van Zijn verbond gezien; en er waren bliksemstralen, stemmen, donderslagen, een aardbeving en grote hagel. Openbaring 11:12–19.

De twee getuigen stijgen op naar de hemel in een wolk, die profetisch een groep engelen voorstelt. Zoals eerder in deze artikelen is aangehaald en zoals te vinden is in de Tabellen van Habakuk, maakt Zuster White duidelijk dat wanneer de afzonderlijke boodschappen die worden voorgesteld als de eerste, de tweede en de derde engel, in de profetische geschiedenis verschijnen, zij worden uitgebeeld als afzonderlijke engelen, maar de boodschap van de Middernachtsroep wordt voorgesteld door vele engelen. De twee getuigen worden opgeheven naar de hemel terwijl zij de boodschap van de Middernachtsroep verkondigen door een leger van engelen; aldus worden zij opgenomen in de hemel „in een wolk”.

“Tegen het einde van de boodschap van de tweede engel zag ik een groot licht uit de hemel op het volk van God schijnen. De stralen van dit licht schenen helder als de zon. En ik hoorde de stemmen van engelen roepen: ‘Zie, de Bruidegom komt; gaat uit Hem tegemoet!’”

„Dit was de middernachtsroep, die kracht moest geven aan de boodschap van de tweede engel. Engelen werden uit de hemel gezonden om de moedeloze heiligen op te wekken en hen voor te bereiden op het grote werk dat vóór hen lag. De meest begaafde mannen waren niet de eersten om deze boodschap te ontvangen. Engelen werden gezonden tot de nederigen en toegewijden, en drongen er bij hen op aan de roep te verheffen: ‘Zie, de Bruidegom komt; gaat uit Hem tegemoet!’ Zij aan wie de roep was toevertrouwd, maakten haast en verkondigden in de kracht van de Heilige Geest de boodschap, en wekten hun moedeloze broeders op. Dit werk berustte niet op de wijsheid en geleerdheid van mensen, maar op de kracht van God, en Zijn heiligen die de roep hoorden, konden daaraan geen weerstand bieden. De meest geestelijken ontvingen deze boodschap het eerst, en zij die vroeger in het werk de leiding hadden gehad, waren de laatsten om haar te ontvangen en mee te helpen de roep aan te zwellen: ‘Zie, de Bruidegom komt; gaat uit Hem tegemoet!’” Early Writings, 238.

In het uur van de aardbeving, die een tiende deel van de stad verwoest, worden zeventienduizend mannen gedood. De aardbeving is de zondagswet in de Verenigde Staten. Een stad is in de profetie een koninkrijk, en de Verenigde Staten is een tiende deel van het koninkrijk van de tien koningen van Openbaring 17. De Verenigde Staten wordt omvergeworpen bij de aardbeving van de zondagswet en houdt op het zesde koninkrijk van de Bijbelprofetie te zijn, en gaat dan over in de voornaamste koning van de tien koningen, het zevende koninkrijk van de Bijbelprofetie, die zullen overeenkomen hun koninkrijk aan het pausdom te geven, dat de achtste is, en uit de zeven voortkomt.

En de tien horens die gij gezien hebt, zijn tien koningen, die nog geen koninkrijk ontvangen hebben; maar als koningen ontvangen zij macht, één uur met het beest. Dezen zijn eenstemmig, en zullen hun kracht en macht aan het beest geven. Dezen zullen oorlog voeren tegen het Lam, en het Lam zal hen overwinnen; want Hij is Heere der heren en Koning der koningen; en zij die met Hem zijn, zijn geroepenen, uitverkorenen en getrouwen. En hij zeide tot mij: De wateren die gij gezien hebt, waar de hoer zit, zijn volken en scharen en natiën en talen. En de tien horens die gij op het beest gezien hebt, dezen zullen de hoer haten, en zullen haar verwoest en naakt maken, en haar vlees eten, en haar met vuur verbranden. Want God heeft in hun harten gegeven zijn wil te volbrengen, en eensgezind te zijn, en hun koninkrijk aan het beest te geven, totdat de woorden Gods vervuld zullen zijn. En de vrouw die gij gezien hebt, is de grote stad, die heerschappij voert over de koningen der aarde. Openbaring 17:12–18.

De tien koningen van de Verenigde Naties „komen overeen” hun wereldwijde „koninkrijk aan het beest te geven”. Zij hebben „één van zin”, evenals zij „eendrachtig beraadslaagden”, in Psalm drieëntachtig. Achab was de koning van de tien stammen, die de onwettige verhouding van hoererie aanging met de hoer van Tyrus in Jesaja drieëntwintig. De onwettige verhouding van Achab en Izebel was een voorafbeelding van de onwettige verhouding van Herodes en Herodias in de tijd van Elia, voorgesteld als Johannes de Doper. Herodes was een vertegenwoordiger van het Romeinse Rijk, dat in Daniël zeven uit tien horens bestaat. De tien horens werden voorafgeschaduw door Achabs koninkrijk van tien stammen, en beide leveren getuigenis aangaande de tien koningen van de Verenigde Naties. Daar Achab en Herodes in de onwettige

verhoudingen de staat vertegenwoordigden, was hun rol de vervolging van ketteren te voltrekken ten behoeve van de hoer van Tyrus, die haar liederen zingt aan het einde van de symbolische zeventig jaren.

„Koningen en heersers en gouverneurs hebben het merkteken van de antichrist op zich genomen en worden voorgesteld als de draak die heengaat om oorlog te voeren tegen de heiligen—tegen hen die de geboden van God bewaren en het geloof van Jezus hebben.”
Testimonies to Ministers, 38.

Bij de zondagswet houdt het beest van de aarde op te heersen als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie, want het heeft zojuist hoererij bedreven met Izebel en neemt vervolgens de leiding van de Verenigde Naties op zich. Daarna dwingt het de gehele wereld een wereldwijd beeld van het beest op te richten, zoals zij dat eerder bij de zondagswet in hun natie hadden volbracht.

En misleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die hem macht gegeven was te doen voor de ogen van het beest; en hij zegt tot hen die op de aarde wonen, dat zij voor het beest, dat de wond van het zwaard had en weer levend geworden was, een beeld moesten maken. En hem werd macht gegeven om een geest te geven aan het beeld van het beest, opdat het beeld van het beest ook zou spreken en maken zou dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden. En het maakt dat aan allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven, een merkteken gegeven wordt op hun rechterhand of op hun voorhoofd; en dat niemand kan kopen of verkopen dan hij die het merkteken heeft, of de naam van het beest, of het getal van zijn naam. Openbaring 13:14–17.

Achab, Herodes, de tien koningen van het Romeinse Rijk en de tien koningen van de Verenigde Naties vertegenwoordigen de draak die heengaat om oorlog te voeren tegen de heiligen, want het is altijd Izebels minnaar die de vervolging voltrekt van hen die Izebel als ketteren bestempelt.

„Zo is de draak, hoewel hij in de eerste plaats Satan voorstelt, in secundaire zin een symbool van het heidense Rome.” The Great Controversy, 439.

Bij de aardbeving van de zondagswet worden er „zevenduizend” mannen „gedood”. In Daniël elf, vers eenenveertig, worden „velen ten val gebracht”. Degenen die ten val worden gebracht wanneer de zondagswet komt, zijn Laodiceïsche Zevendedagsadventisten die zich niet op de crisis hebben voorbereid. Het getal „zevenduizend” vertegenwoordigt het overblijfsel van Gods volk. God zei tot Elia, ten tijde van de crisis op de berg Karmel, die de crisis van de zondagswet vertegenwoordigt, dat er „zevenduizend in Israël” waren die hun knie niet voor Baäl hadden gebogen. De apostel Paulus geeft hierop commentaar.

Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Volstrekt niet. Want ook ik ben een Israëliet, uit het nageslacht van Abraham, van de stam Benjamin. God heeft Zijn volk, dat Hij tevoren gekend heeft, niet verstoten. Weet gij niet wat de Schrift zegt van Elia, hoe hij bij God tegen Israël pleit, zeggende: Heere, zij hebben Uw profeten gedood en Uw altaren afgebroken; en ik alleen ben overgebleven, en zij staan mij naar het leven. Maar wat zegt het Goddelijk antwoord tot hem? Ik heb voor Mijzelf zevenduizend mannen overgelaten, die de knie voor het beeld van Baäl niet gebogen hebben. Zo is er dan ook in de tegenwoordige tijd een overblijfsel,

overeenkomstig de verkiezing van de genade. Romeinen 11:1–5.

De woorden „zevenduizend” vertegenwoordigen een overblijfsel van Gods volk, maar met de context waarin zij symbolisch worden aangeduid, moet rekening worden gehouden. De mannen die omkomen bij de aardbeving van de zondagswet zijn het overblijfsel van ontrouwe Zevendedagsadventisten die daar en dan gevankelijk worden weggevoerd door het moderne geestelijke Babylon. In de profetische geschiedenis van het oude, letterlijke Israël was er, toen Babylon Jeruzalem voor de tweede van drie keer verwoestte, een overblijfsel van „zevenduizend” „machtige” mannen „van het land” dat in ballingschap werd weggevoerd.

En hij voerde Jojachin weg naar Babel, en de moeder van de koning, en de vrouwen van de koning, en zijn hovelingen, en de machtigen des lands; dezen voerde hij uit Jeruzalem in ballingschap naar Babel. En alle dappere mannen, zeven duizend, en de ambachtslieden en smeden, duizend, allen die sterk en ten strijde bekwaam waren, hen bracht de koning van Babel als gevangenen naar Babel. En de koning van Babel maakte Mattanja, de broeder van zijn vader, koning in zijn plaats, en veranderde zijn naam in Zedekia. 2 Koningen 24:15–17.

Zodra de machtige mannen van Jeruzalem bij de aardbeving van de zondagswet ten val zijn gebracht, „komt het derde wee spoedig. En de zevende engel blies op de bazuin.” Het derde wee is de zevende bazuin die door de zevende engel wordt geblazen. In het „uur” van de „aardbeving” van de zondagswet — de islam slaat toe!

Een van de voornaamste kenmerken van de islam in de eerste en tweede wee was het historische feit dat hun wijze van oorlogvoering afweek van de gebruikelijke krijgstactieken die werden toegepast in de geschiedenis waarin zij hun profetische rol vervulden. Hun wijze van oorlogvoering bestond erin plotseling en onverwacht toe te slaan. Het woord „assassin” is afgeleid van de praktijken van de islamitische krijgers in die periode van de geschiedenis. Hun aanvallen waren als die van de Japanse kamikazes in de Tweede Wereldoorlog. De islamitische krijgers verwachtten te sterven wanneer zij hun doelwit doodden. Om die reden was het onder de krijgers een algemeen gebruik zich op de dood voor te bereiden door zich met hasjiesj te bedwelmen vóór hun aanval, teneinde de vrees voor de dood te helpen onderdrukken. Wanneer zij hun slachtoffers troffen, was dat plotseling en onverwacht, en hun afhankelijkheid van hasjiesj voor de gewenste geestestoestand, in combinatie met de heimelijke aanval, vormde de etymologische grondslag van het woord „assassin”, vanwege de verwantschap ervan met het woord hasjiesj.

Het derde wee en de zevende bazuin “komen spoedig.”

Evenzo kwam op 22 oktober 1844 de Bode van het verbond „plotseling” tot Zijn tempel. Zuster White omschreef de „plotselingheid” van de komst van de Bode van het verbond als aanduidend dat Zijn komst „onverwacht” was. Daarom waren alle vier de „komsten” die op 22 oktober 1844 in vervulling gingen, onverwacht en plotseling.

„De komst van Christus als onze Hogepriester naar het Allerheiligste, voor de reiniging van het heiligdom, zoals naar voren gebracht in Daniël 8:14; de komst van de Zoon des mensen tot de Oude van dagen, zoals voorgesteld in Daniël 7:13; en de komst van de Heer tot Zijn tempel, voorgezegd door Maleachi, zijn beschrijvingen van dezelfde gebeurtenis; en deze wordt ook

uitgebeeld door de komst van de bruidegom tot de bruiloft, zoals door Christus beschreven in de gelijkenis van de tien maagden, in Mattheüs 25.” The Great Controversy, 426.

De gelijkenis van de tien maagden wordt tot op de letter herhaald; aldus zullen alle vier de “komsten” die op 22 oktober 1844 werden vervuld, wederom tot op de letter worden vervuld bij de aardbeving die de zondagswet is. In haar commentaar op de gelijkenis van de maagden voegt Zuster White aan het getuigenis dat de plotselingheid en onverwachtheid identificeert die gesymboliseerd worden in de aardbeving van de zondagswet, welke de volmaakte vervulling van de Middernachtsroep is.

„Karakter wordt door een crisis geopenbaard. Toen de ernstige stem te middernacht verkondigde: ‘Zie, de bruidegom komt; gaat uit hem tegemoet,’ ontwaakten de slapende maagden uit hun sluimer, en het werd zichtbaar wie zich op de gebeurtenis had voorbereid. Beide groepen werden overrompeld, maar de ene was op de noodsituatie voorbereid, en de andere werd zonder voorbereiding bevonden. Karakter wordt door omstandigheden geopenbaard. Noodsituaties brengen het ware gehalte van het karakter aan het licht. Een plotselinge en onverwachte ramp, een verlies door overlijden of een crisis, een onverwachte ziekte of benauwdheid, iets wat de ziel oog in oog met de dood brengt, zal de ware innerlijke gesteldheid van het karakter aan het licht brengen. Het zal openbaar worden of er al dan niet enig werkelijk geloof is in de beloften van het woord van God. Het zal openbaar worden of de ziel door genade staande wordt gehouden, of er olie is in het vat met de lamp.”

„Beproevende tijden komen over allen. Hoe gedragen wij ons onder de toetsing en beproeving van God? Gaan onze lampen uit? Of houden wij ze nog brandende? Zijn wij op iedere noodsituatie voorbereid door onze verbinding met Hem, die vol is van genade en waarheid? De vijf wijze maagden konden hun karakter niet medelen aan de vijf dwaze maagden. Karakter moet door ons als individuen gevormd worden.” Review and Herald, 17 oktober 1895.

Bij de aardbeving van de zondagswet houdt de Verenigde Staten op het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie te zijn. Het overblijfsel van zeventienduizend Laodiceaanse adventisten dat zich niet op de crisis heeft voorbereid, zal een karakter openbaren dat gereed is voor het merkteken van het beest. Dan verschijnt de islam plotseling en onverwacht, want „het derde wee komt spoedig”, wanneer „de zevende engel” bazuïnt!

De vier ‘komsten’ die alle op 22 oktober 1844 werden vervuld, worden vervolgens herhaald. De eerste komst duidde de opening van het oordeel aan, ter vervulling van Daniël acht vers veertien. Zij bevestigde de boodschap van de eerste engel, die verkondigde dat de “ure” van Zijn oordeel gekomen is. Die vervulling is een voorafbeelding van de “ure” van de aardbeving, die begint bij de zondagswet, en de “ure” is waarin de islam “Zijn oordeel” over de Verenigde Staten brengt vanwege de aanneming van een zondagswet.

De boodschapper van het verbond in Maleachi hoofdstuk drie kwam plotseling tot de tempel die Hij in zesenzeventig jaar, van 1798 tot 1844, had opgericht, om een verbond aan te gaan met de „Leviëten” van de Milleritische geschiedenis. Bij de aardbeving van de zondagswet komt de boodschapper van het verbond plotseling om binnen te gaan in de tempel van de opgewekte dode

dorre beenderen, om een verbond aan te gaan met de „Leviëten” van de geschiedenis van de honderd vierenveertigduizend.

Bij de aardbeving van de zondagwet komt de Zoon des mensen tot de Vader om een koninkrijk te ontvangen ter vervulling van Daniël zeven vers dertien, zoals Hij deed op 22 oktober 1844; want op het „uur” van de aardbeving zijn er „stemmen in de hemel”, die verkondigen dat „de koninkrijken van deze wereld zijn geworden van onze Heere en van Zijn Christus; en Hij zal regeren in alle eeuwigheid. En de vier en twintig ouderlingen, die voor God op hun zetels gezeten waren, wierpen zich op hun aangezichten en aanbaden God, zeggende: Wij danken U, Heere, God Almachtig, Die is, en Die was, en Die komen zal; omdat Gij Uw grote macht tot U hebt genomen en geregeerd hebt.”

In het uur van de aardbeving, wanneer Zijn oordeel gekomen is, en de twee getuigen, die tevoren waren opgewekt van de straat waar zij waren vermoord, opstaan. Dan worden zij, als een machtig leger, opgeheven naar de hemel, terwijl het overblijfsel van zeventuizend Laodiceïsche Adventisten ten val wordt gebracht. De wijze tarwe is daar en dan van de dwaze dolik gescheiden. Christus ontvangt vervolgens Zijn koninkrijk en de zevende bazuin klinkt, die ook het derde wee is, dat plotseling en onverwacht komt, en dan zijn “de volken” “toornig geworden, en Uw toorn is gekomen.”

Het vertoornen van de volken is de profetische rol van de islam, en het begint op het uur van de aardbeving en gaat voort tot aan het einde van de menselijke genadetijd en de zeven laatste plagen, die worden aangeduid met de woorden: „uw toorn is gekomen.” Tussen de zondagwet in de Verenigde Staten en het einde van de genadetijd, waar Gods toorn geopenbaard wordt in de zeven laatste plagen, verschaffen de derde wee—een symbool van de islam; de zevende bazuin, een symbool van de islam; en het vertoornen van de volken, een symbool van de islam—drie symbolische getuigen dat de boodschap van de Middernachtsroep een vervulling is van de komst van de islam bij de zondagwet.

Zoals bij de Milleritische beweging in het begin, was de boodschap van de Middernachtsroep een correctie op een mislukte voorspelling. In de Milleritische geschiedenis betrof het een uitblijven van de gebeurtenis waarvan voorspeld was dat zij zou plaatsvinden. In de vroege Milleritische geschiedenis brachten de Filadelfiërs hun mislukte voorspelling naar voren, omdat God Zijn hand hield over een vergissing op de kaart van 1843.

In de Laodicese beweging aan het einde van Future for America hield God Zijn hand nooit over de vergissing. Het waren menselijke handen die de waarheid bedekten dat tijd in de profetische toepassing niet langer gebruikt moest worden. Menselijke handen vertegenwoordigen menselijke werken.

In de afsluitende beweging van de honderdvierenveertigduizend was de dwaling van het toepassen van tijd zonde, want de toepassing van profetische tijd mocht niet langer worden gebruikt. De zondige toepassing van tijd werd getypeerd door Mozes, die Gods gebod om zijn zoon te besnijden veronachtzaamde, en zij werd getypeerd door Uzza, die Gods gebod veronachtzaamde dat alleen de priesters de ark mochten aanraken. Het was niet de wil van de Heer

dat een van die zondige handelingen of nalatigheden door Gods volk zou worden verricht. Zonde heeft slechts één definitie, en die is de overtreding van de wet. Mozes overtrad Gods wet van de besnijdenis, Uzza overtrad Gods wet van het heiligdom, en deze beweging overtrad Gods profetische wet. Het oude Israël werd aangesteld tot bewaarder van Gods wet, en ook de Adventbeweging werd aan haar begin en aan haar einde aangesteld tot bewaarder van Gods profetische waarheden.

In haar benauwdheid volbracht Zippora onmiddellijk zelf de daad om hun zoon te besnijden, en stelde aldus de bekering voor die degenen die bij deze beweging betrokken waren, terstond dienden te openbaren wegens de zondige nalatigheid waardoor de toepassing van tijd met de boodschap in verband was gebracht. David openbaart evenzo een diepgaande bekering wegens de daad van Uzza. Indien de beweging betoogt dat de toepassing van tijd in de voorspelling van 18 juli 2020 op enigerlei wijze juist was, dat dit op de een of andere manier Gods wil was, dan betoogt zij daarmee dat Mozes en Zippora Gods uitdrukkelijke geboden in werkelijkheid niet hoefden te handhaven, en dat het God in feite niet uitmaakte of Uzza de ark aanraakte. 18 juli 2020 was een valse voorspelling, en het valse element was het element van tijd.

Deze waarheden zullen in het volgende artikel nader worden onderzocht.

„De Heer heeft mij getoond dat de boodschap van de derde engel moet uitgaan en verkondigd moet worden aan de verstrooide kinderen van de Heer, en dat zij niet aan tijd gebonden moet worden; want tijd zal nooit meer een beproeving zijn. Ik zag dat sommigen in een valse opwinding verkeerden die voortkwam uit het prediken van tijd; dat de boodschap van de derde engel sterker was dan tijd ooit kan zijn. Ik zag dat deze boodschap op haar eigen fundament kan staan, en dat zij geen tijd nodig heeft om haar te versterken, en dat zij zal uitgaan in machtige kracht, haar werk zal doen, en in gerechtigheid zal worden verkort.” Experience and Views, 48.